

Naast Zimmermann vroeg het festival aandacht voor Kurt Weill. Niet de man van de *Dreigroschenoper* of enkele liedjes zoals *September Song*, maar de komponist van meer avantgardistische werken tussen atonaliteit en Strawinsky in. Werken die sinds 1933 niet meer tot klinken waren gekomen: *Royal Palace* (1926) en *Der Silbersee* (1933). Zelfs een wereldpremière trok de aandacht: een zoek gewaand a cappella koor uit 1923, door O.W. Neighbour opgedoken in een rommelwinkeltje in Parijs vorig jaar. Het N.C.R.V. Vocaal Ensemble en het jongenskoor Cantasona zetten zich op voorbeeldige wijze in voor dit nog aan de Brahms-Reger-traditie horige Recordare naar klaagzangen van Jeremias. Maar ondanks die traditie al aardig op weg richting Schönberg, de d klein-tonaliteit blijft vaak versluierd.

https://dbnl.org/tekst/_ons003197101_01/_ons003197101_01_0255.php